

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXXI. Hoe de moeder vanden Gardiaen by H. Lenaerd is ghecomen, ende van het rantsoeneren van H. Nicolaes Poppel.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

CAPITTEL XXXI.

Hoe de moeder vanden Gardiaen by H. Lenaerd
is ghecomen, ende van het rantsoeneren van
H. Nicolaes Poppel.

Her Lenaerd was nu drij daghen upt de ghe-
vanghenisse vzyj inde stadt gheweest als hem
upt vziendtschappe vele goede bozghers quamen be-
soccken. Ter welker tijdt by hem oock ghecomen
is de moeder vanden Gardiaen/ Hendrickken ghe-
noemt/ een seer degelijcke matrone/by de seuentigh
iaeren oudt/ neerstigh in't onderhouden vande
Catholijcke religie. De welcke/gelijck't reden was/
upt moederlijcke affectie veur haren sone seer sozgh-
vuldigh wesende/ heest den Pastoor al-dus toes-
ghesproken: Waer blijft doch mijn sone met sijne
mede-broders? en sullen sy oock niet upt comen?
H. Lenaerd seyde: Ick wilde wel/o lieue moeder/
dat ick my dese oozen soude laten af-snijden/ en dat
wy hem upt de ghevanghenisse ontslaghen hier by
ons hadden. Met welke woorden hy de moeder
wilde te kennen gheuen in hoe groot perijckel dat
haer sone met sijne mede-ghesellen was ghestelt.
Hoe wel doen ter tijdt sommighe Catholijcke boz-
ghers de saecke der ghevanghené sozghvuldighlijck
dzenen/ maer met seer cleyen veur-deele/ midts
het teghen-stellen van sommighe quaedt-willighe/
die dit alleen ter herten namen/ dat sy in eenigher
manieren souden de ghevanghenen doen ter doot
brenghen. Hier-en-tusschen wordt H. Lenaerd
gheboodtschapt/ dat sijn mede-gheselle H. Nicolaes
Poppel veur een sikere somme moght gherantsoe-
neert worden/ midts het geldt ter-stondt ghereedt
ghetelt wordende. Soo heest hy sonder eenigh upt-
stellen

stellen de somme die gheordineert was doen vergaderen. Maer t'gheldt nu by een vergadert zijnde/ is seer onwyselijck ende periculeuselijck betrouwt in handen van eenen quack-saluer/ de welcke seer dickwils soo in secrete als openbaer van beyde de Pastoorz/ ende sunderlinghe van den ionghsten dapper vermaent was / om dat hy met tooueryen omme-
gingh / ende deur mederijnen gaf eenighe recepten met toouerye ghemenghelt / ende som-tijds met sijn toouerye andere tooueryen wieste te verdrjuen. Welcke onder-Pastoorz siende dat hy met sijne straf-
singhe niet op en dede / hadde den Magistraet tot verscheydene reysen ghemoeyt / dat sy sulcken gods-
beloosen pestentialen mensche inde stadt niet laten en souden. Maer deur de slappighydt van som-
mighe vande Magistraet / is het goedt deur-nemen vanden Pastoorz crachteloos gheweest. Dese be-
dziegher dan / als oft hy by de Geusen de nieuwe gasten seer vele vermoghte / heeft belouet dat hy om een sekere somme gheldts de verlossinghe van Heer Nicolaes den Pastoorz soude beschicken / soo verre all-men hem de saecke t'eene-mael bevelen wilde. Men heeft hem gelooft / ende in handen ghetelt soo vele gheldts alser gheheyscht was. Maer de meyn-
eedighe mensche dese prope vast hebbende / is daer mede heymelijcken uytter stadt ghelooopen / ende heeft met eenen hem wel ghewroken ouer den Pastoorz die hem soo teghē was gheweest / hem ontdraghende sijn rantsoen daer-men hem mede meynde te lossen. Ende al-soo is deur het bedroghe ende boosheydt van desen gupchelaer uyt-ghestrecken de vierighe verwachtinge van sommige goede schac-
kens / de welcke niet sonder hun groote schade hunnen herder in perijckel wesende met aller neerstigheydt sochten te helpen.